

[Erlendsson.]

i bemærkningerne, at af de 9 måneder bør kvinden nok have hovedparten, men det står ikke i selve loven; dér står, at den ene af forældrene kan have op til 6 måneders orlov. Det betyder, at hvis en mand finder en særlig børnevenlig kvinde, kan han komme uden om 26 ugers reglen, hvis han vil, og altså leve et liv som barnefader med små anstrengelser i hele sin kones fertile periode. Det er jo en konsekvens af loven.

Formanden:

Der er 2 minutter tilbage.

Erlendsson (FP):

Når fru Grethe Philip siger »Virk i fællig«, glemmer hun »men forskellig«. Min mening er, at manden skal sørge for konen og konen skal sørge for barnet. Sådan tror jeg også at de, som skrev det på muren herude, tænkte det.

Der går en skillelinje mellem, om der primært er tale om et samfundsansvar eller om et forældreansvar over for børnene. Jeg mener, at det er et forældreansvar, et personligt ansvar primært, men naturligvis skal samfundet tage sig af dem, som forældrene ikke kan sørge for, derom kan vi ikke være uenige.

Endelig vil jeg sige, at troen på, at en længere barselorlov end den, man har i dag, er noget særlig fremmende for kvindens muligheder for at amme, er forkert. Det, det kommer an på, er, om kvinden har barnet hos sig; derfor burde man gå ind for vuggestuer ved virksomhederne. Men det er de partier, som er til venstre her i salen, gået bort fra, så vidt jeg forstår. Jeg mener, at det, der kan forstyrre muligheden for at amme, er, at moderen skal være væk fra barnet i otte timer eller mere, og at det, der vil fremme det, er, at hun har barnet lige i nærheden, og at der er mulighed for hende for at gå ind til det og pusle om det og die det, når hun har trang til det, og når barnet har trang til at få noget fra hende. Det kunne man jo sagtens lave. Det går vi ind for i mit parti.

Formanden:

Til oplysning for andre end præsidiets medlemmer kan jeg sige, at taletiden i anden omgang er tre minutter.

Tove Jørgensen (DKP):

Lige en bemærkning i anledning af det sidste, hr. Erlendsson var inde på. Det er jo helt

logisk, at hvis en mor ikke kan være sammen med sit barn i de 8 timer, er hun afskåret fra at amme det, og det tvinger faktisk mange kvinder til ikke at kunne amme deres børn, selv om de gerne ville. Der er også det, at en ammende kvinde kan have behov for ikke at have alt for stressende arbejde og at kunne være sammen med sit barn. Derfor lægger vi vægt på, at man i det første halve år fortrinsvis må tilstræbe at kvinden og barnet kan være sammen, men i andre tilfælde, altså hos familier, der har børn over og under ni måneder, kan der være tale om ligestilling.

Hvad angår det, fru Ebba Strange var inde på hun ikke kunne forstå, må jeg sige, at jeg egentlig ikke har skelnet mellem, om man levede sammen papirløst eller ikke, men jeg går ikke ud fra, at fru Ebba Strange går ind for, at der skal kunne gives barselorlov til den, der er biologisk far til et barn, som vedkommende i øvrigt ikke har noget at gøre med. Så det er egentlig dér, vi skelner, og det er dér, de enlige piger kan blive ramt og derfor skal have de samme vilkår som to forældre med børn, hvis de gerne vil udnytte en længere tid.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ebba Strange) (SF):

Jeg kan berolige fru Tove Jørgensen: jeg mener ikke, at en biologisk far, der i øvrigt ikke har andet end avlet det barn, skal have del i barselorloven. Jeg tænker udtrykkeligt på, at det er den far, der lever sammen med det barn, der skal have den, også uanset om han er biologisk far eller han i realiteten optræder som far. Det vil sige, at det, fru Tove Jørgensen var inde på, i virkeligheden var det, jeg også nævtede, nemlig om de enlige mødre skulle have alle de ni måneder, eller om de kun skal have de seks.

Jeg kan godt se, at det er et stort problem, og jeg er som sagt også blevet spurgt om det andre steder, men i første omgang mener jeg altså, at de kun skal have de seks. Det er også ud fra nogle kvindepolitiske betragtninger: jeg ved, i hvor høj grad man kommer væk fra sit job og fra det sociale fællessliv, der er, når man går på job, hvis man går hjemme og passer sit barn. Jeg mener altså, at seks måneder foreløbig er nok til at tilgodeses det, som vi mener skal tilgodeses, nemlig den gode start for barnet og den gode start for moderen, altså det med at vænne sig til at være mor og det med at give barnet en god start her i livet.